

ΑΓΙΑΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΕΓΚΑΙΟΜΕΝΗ

ΕΤΟΣ ΚΕ'. ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, ΜΑΡΤΙΟΣ, 1892. ΑΡΙΘ. 291

Συνδρομ. ἔτησι: ἐν Ἑλλάδι Δρ: 1.

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ

Εἰς οὐδένας, πλὴν τῶν τακτικῶν ἀνταποκριτῶν, στέλλεται ἡ «Ἐφημερίς τῶν Παίδων» ἄνευ προκληρωθῆς.

Ἐξωτερικῶ φρ: 2.

Ἐν ὁδῷ Σταδίου ἀριθ. 26.

ΒΗΘΑΝΙΑ.

Ἡ Βηθανία ἦτο πολύχνην ἀπέχον ἀπὸ τῆς Ἱερουσαλήμ ἕως 12 στάδια. Ἀλλὰ καί- περ μικρὰ καὶ πενιχρὰ εἶχεν ὁμῶς δύο οἰκογενείας πολὺ ἀγαπητὰς εἰς τὸν Κύριον Ἰησ. Χριστὸν—τὴν οἰκογένειαν τοῦ Λαζάρου καὶ τῆς Μάρθας καὶ τῆς Μαρίας, καὶ τὴν τοῦ καθαρισθέν-τος λεπροῦ Σίμωνος.

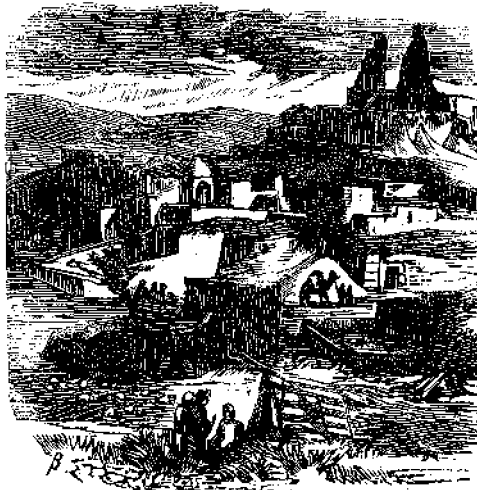
Εἰς τὴν πολύχνην ταύτην ἀνέστησε τὸν Λάζαρον ἀπὸ τῶν νεκρῶν, καὶ εἰς αὐτὴν διήρχετο τὰς νύκτας του, κατὰ τὰς τελευταίας ἡμέρας τῆς ζωῆς τοῦ μεταβαίνων κατὰ πᾶσαν ἐσπέραν ἀπὸ τῆς Ἱερουσαλήμ ἐκεῖ.

Εἰς τὴν πολύχνην ταύτην ὁ Κύριος Ἰησοῦς Χριστὸς εὗρισκε τὴν ἰκανοποίησιν τῆς κοινωνικῆς ἀνάγκης του, τὴν ὁποίαν ὡς ἄνθρωπος ἐπόθει, συνα- ναστρεφόμενος μὲ τὰς δύο ἐκεῖνας ἀγαπη- τὰς οἰκογενείας, καὶ συνδιαλεγόμενος μετ' αὐτῶν ὡς οἰκεῖος περὶ τῶν μεγάλων ἀληθειῶν, τὰς ὁποίας ἤλθεν εἰς τὸν κόσμον νὰ ἀποκαλύψῃ καὶ διδάξῃ τοὺς ἀνθρώπους.

Πόσον εὐχάριστον καὶ πόσον χαρὰν πρέ- πει νὰ ἡσθάνοντο ὁ Λάζαρος, ἡ Μάρθα, ἡ

Μαρία, ὁ Σίμων καὶ ἡ οἰκογένεια αὐτοῦ, ὅσοι καθήμενοι παρὰ τὴν τράπεζαν, ἢ παρὰ τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ καὶ ἀκούοντες αὐ- τὸν διδάσκοντα, παραγγέλλοντα καὶ ἀπσ- κρινόμενον εἰς τὰς πολυειδεῖς ἐρωτήσεις τῶν! Οὐδαμῶς λοιπὸν ἄπορον, ὅτι ὅταν ἤκουσαν αὐτὸν ὁμιλοῦντα περὶ τοῦ θανά- του του, ἐπληρώθη ἡ καρδιά των μὲ λύπην, διότι εἰς τὸ πρόσωπόν του εἶχον ὄχι μόνον Κύριον, ὄχι μόνον δι- δάσκαλον, ἀλλὰ καὶ φί- λον συμπαθεῖ καὶ οἰ- κεῖον.

Ὁ Κύριος Ἰ. Χρι- στὸς εἶναι ὁ αὐτὸς καὶ τῶρα εἰς πάντας τοὺς ἀγαπῶντας αὐτόν. Ἄν καὶ ἀόρατος εἰς τοὺς σωματικούς αὐτῶν ὀφθαλμοῦς, διὰ τοῦ Πνεύ- ματος ὁμῶς ἐνοσχύει αὐτοὺς διὰ τοῦ ὄμμα- τος τῆς πίστεως των ὡς ἐὰν ἦτο παρών, νὰ ἔχωσι κοινωνίαν μετ' αὐτοῦ ἀδιάλειπτον.

Βηθανία.

Ἡ Βηθανία τὴν σήμερον εἶναι μικρὸν καὶ πενιχρὸν χωριδίον φέρον τὸ ὄνομα Ἄ- ζαριέ, κατοκούμενον ὑπὸ ὀλίγων πτω- χῶν οἰκογενειῶν. Ἐν αὐτῷ δὲ δεῖκνυνται ὁ τάφος τοῦ Λαζάρου καὶ ἡ οἰκία τοῦ Σίμω- νος τοῦ λεπροῦ, ἀλλ' ὅλα ταῦτα εἶναι κατὰ πορὰδοσιν, ἄνευ τινὸς ἱστορικῆς ἀξίας.

ΜΥΡΤΙΣ.

Διήγημα τοῦ πρώτου αἰῶνος μ. Χ.

(Ἰδε προηγούμενου φύλλον.)

Ἡ Κλαυδία ἐνόησε τί διελογίζετο ἡ Μύρτις, διό καὶ τὴν διαβεβαίωσεν ὅτι ἠδύνατο ἀφόβως νὰ τῆς ἐκμυστηρευθῇ τὴν ὑπόθεσιν, διότι δὲν θὰ ἔλεγε τίποτε εἰς κανένα. Τότε λοιπὸν καὶ ἡ Μύρτις τῇ διηγήθη τὰ κατὰ τὰς δύο ἐπισκέψεις τοῦ Διονυσίου καὶ πῶς ἀπέθανεν ὁ Βεργίνιος πιστεῖων εἰς τὴν δεῖ ΐησοῦ Χριστοῦ ἑωτηρίαν.

— Καὶ ὅμως ἡ ἀδελφή μου νομίζει ὅτι θὰ κατορθώσῃ εἰς τὰ συγγράμματα τοῦ Πλάτωνος νὰ εὔρῃ ἐκεῖνο, ἕπερ ὁ σοφὸς πατήρ μας δὲν ἠδυνήθη καθ' ἑλπὴν του τὴν ζωὴν νὰ εὔρῃ—ἀνάπανσιν ψυχικὴν !

— Ἡ Κυρία Βαλερία θὰ τὴν εὔρῃ ἐπιτέλους, βεβαίως καθ' ὃν τρόπον ὁ ἀσίδιμος κύριός μου, εἶπεν ἡ Μύρτις ἠσύχως.

— Νομίζεις ;

— Βεβαίως, διότι προσεῦχομαι καθ' ἐκάστην εἰς τὸν Θεὸν ὑπὲρ αὐτῆς, καὶ ἔχω πίστιν ὅτι θὰ εἰσακουσθῶν αἱ προσευχαί μου, εἶπεν ἡ μικρὰ δούλη σοβαρῶς.

— Ἄ, παιδί μου, πόσον μὲ ὑπερτερεῖς κατὰ τὴν πίστιν καὶ τὸν ζῆλον, εἶπεν ἡ Κλαυδία ἐναγκαλιζομένη αὐτήν.

— Ἐγὼ οὔτε τὸ θάρρος εἶχον πρό τινων μνηνῶν, ὅταν ἤμην ἐδῶ, νὰ ἀπαρνηθῶ ἀπαξ διαπαντός τὴν λατρείαν τῶν εἰδώλων, ἀν καὶ ἐγνώριζον τὴν ἀλήθειαν τοῦ Χριστοῦ. Σὺ ὅμως, ἀν καὶ μικρὰ κόρη καὶ δούλη μάλιστα, ἐτόλμησες καὶ ὑπέφερες καὶ ἐνεκαρτέρησες !

Σπανίως εἶχον εὐκαιρίαν ἡ Κλαυδία καὶ ἡ Μύρτις νὰ συνομιλῶσι τοιοῦτοτρόπως. Ἡ Βαλερία ἐνόει, ὡς ἐφαίνετο, τὴν ἐπιθυμίαν τῶν δύο τούτων Χριστιανῶν πρὸς συνομιλίαν, καὶ ἀπησχόλει τὴν Μύρτιν ὅσον τὸ δυνατόν μὲ τὰς ἐργασίας τῆς. Ἄλλως τε ἡ Βαλερία τὰς ἡμέρας αὐτὰς ἦτο ἀνήσυχος καὶ νευρικὴ καὶ ὑπὲρ ποτε δυσηρεστημένη ἄφ' ἐνὸς μὲν συνησθάνετο πικρῶς τὸν χωρισμὸν μεταξὺ ἑαυτῆς καὶ τῆς ἀδελφῆς τῆς, ἄφ' ἑτέρου δὲ ἐνεθυμείτο τοὺς τελευταίους λόγους τοῦ πατρὸς τῆς, ὅταν διεκλήρυσεν ὅτι καὶ αὐτὸς ἀσπάζεται τὸ μισητὸν τοῦτο θρησκευμα τῶν Ναζωραίων, καὶ τῆς ἤρχετο ἀκουσίως ἡ συναίσθησις ὅτι καὶ ὁ μακαρίτης πατήρ τῆς καὶ ἡ περιφρονημένη ἀδελφὴ τῆς καὶ ἡ μικρὰ δούλη τῆς εἶχον τὸ δίκαιον καὶ αὐτὴ τὸ ἀδίκον. Ἐζήτησεν ἀνακούφισιν διανοητικὴν ἀναγινώσκουσα τὰ φιλοσο-

φικὰ βιβλία τοῦ πατρὸς τῆς, ἀλλὰ καὶ ἐκεῖ δὲν εὔρισκεν ἀνάπανσιν.

Οὕτω παρῆλθε τὸ θέρος καὶ τὸ φθινόπωρον καὶ ἐπλησίασεν ἐν ὄρα χειμῶνος ἡ μεγάλη ἑορτὴ τῶν Κρονίων. Αἱ προετοιμασίαι διὰ τὴν ἑορτὴν ταύτην ἐν τῷ οἴκῳ τῆς χήρας Κορνηλίας εἶχον ἤδη ἀρχίσει, ὅτε καταφθάνει ἕτερος ἀγγελιαφόρος ἐκ Ῥώμης—ταύτην τὴν φορὰν ἐμπιστος δούλος τῆς ευγενοῦς Ἰουλίας, ὅστις ἐκόμισεν οὐχὶ ἐπιστολὰς παρ' αὐτῆς, ἀλλ' αὐτὴν τὴν ἰδίαν, βαρέως ἀσθενοῦσαν καὶ ἐξω φρενῶν. Ὁ δούλος διηγήθη ὅτι ἄφ' ἧς ἡμέρας ἀνεχώρησαν ἐκ Ῥώμης, καὶ πρὶν ἐτι ἀναχωρήσων, εἶχε προφέρει μόνον ἀσυναρτήτους παραληρίας ὅτι δὲ μόλις καὶ μετὰ δυσκολίας κατώρθωσων νὰ ἀποδράσων.

— Νὰ ἀποδράσετε ! ἐπανάλαβεν ἡ Βαλερία τί συνέβη λοιπὸν ;

Ὁ δούλος ὠχρίασε καὶ ἐφριξε. Δὲν ἤκούσατε λοιπὸν ὅτι ἡ Ῥώμη ἐπυρπολήθη ; εἶπεν.

— Ἡ Ῥώμη ἐπυρπολήθη ! Ὅχι, οὐδὲ λέξιν περὶ τοιαύτης συμφορᾶς δὲν ἤκουσα ! Εἶναι ἀκίστευτον !

— Δυστυχῶς ὅμως εἶναι ἀληθέστατον, εἶπεν ὁ δούλος. Ἡ ἡμίσεια πόλις ἀπετεροφῆθη, καὶ λέγουν—μάλιστα βεβαίως—ὅτι ὁ Αὐτοκράτωρ ἔβαλε τὸ πῦρ μὲ τὴν ἰδίαν του χεῖρα !

— Ὁ Αὐτοκράτωρ ! ἐπανάλαβεν ἡ Βαλερία ἐμβρόντητος.

— Μάλιστα, καὶ ἐκτὸς τούτου, ἐκάθησεν ἐπάνω εἰς τὴν στήγνιν τοῦ Παλατίου καὶ ἰδεάτο τῆς πυρκαϊᾶς, παίζων τὴν κιθάραν του !

— Καὶ γνωρίζουσι τοῦτο οἱ Ῥωμαῖοι καὶ τὸ ἀνεχονται ; ἀνέκραξεν ἡ νεᾶνις μὲ ἀγανάκτησιν.

— ἤρχισεν νὰ διαδίδηται, καὶ ὁ Νέρων γνωρίζων ὅτι οἱ Ῥωμαῖοι δὲν θὰ τὸ ἠνεῖχοντο, ἐζήτησε νὰ εὔρῃ ἄλλο θῦμα, ἐπὶ τὸ ὁποῖον νὰ βίβῃ τὴν εὐθύνην διὰ τὴν πυρκαϊάν· ὡς τοιοῦτους δὲ ἐξέλεξε τοὺς περιφρονημένους Ναζωραίους καὶ διεδόθη ἀμέσως ὅτι αὐτοὶ εἶχον βάλει τὸ πῦρ. Ὅθεν διατάχθη ἡ σύλληψις παντὸς Ναζωραίου καὶ ὁ ἀνευ δίκης βασανισμὸς του.

— Λοιπὸν ἡ κυρία Ἰουλία, ἥτις ἀπερισκέπτως εἶχε προσκολληθῆ εἰς τὴν αἵρεσιν ταύτην, ὑπέφερε καὶ ἐκεῖνη αὐτὰ τὰ βασανιστήρια ; ἠρώτησεν ἡ Βαλερία.

— Σχεδὸν ὑπέφερε καὶ αὐτὴ, ἡ γλυκεῖά μου κυρία, εἶπεν ὁ δούλος μὲ ἔξαψιν τὴν κατηγοροῦσαν ὅτι ἰδίαις χερσὶν εἶχε πυρπολήσει μίαν οἰκίαν. Εἰς μάτην ἐμαρτύρουν ἐγὼ θεὶ κατὰ τὴν ὄραν αὐτὴν τὴν εἶχον συνοδεύσει εἰς τὸ ἄλλο ἄκρον τῆς πόλεως. Ἡ μαρτυρία μου δὲν ἐλήφθη

ὕπ' ἔψιν, ἡ δὲ κυρία μου κατεδικάσθη νὰ καῆ τὴν ἰπιούσαν ἐσπέραν πρὸς φωταγωγίαν τοῦ αὐτοκρατορικοῦ κήπου!

— Ὡ φρίκη! ἀλλὰ πῶς διέφυγεν; Εἶπέ μου τὰ πάντα, διὰ νὰ γνωρίσωμεν πῶς νὰ τὴν περιποιηθῶμεν! ἀνέκραξεν ἡ Βαλερία.

— Δὲν ἔμπορῶ νὰ σοὶ διηγηθῶ πάντα, ἀπήνητησεν ὁ δούλος, διότι εἶναι πολὺ φρικτὰ. Ἐγὼ δὲν εἶμαι Χριστιανός, ἀλλ' ὅταν εἶδα αὐτοὺς τοὺς ἀνθρώπους, ἀγαθοὺς καὶ ἀθῶους, ὅπως ἡ κυρία μου, συρομένους εἰς φρικτὸν θάνατον, καὶ ἡναγκασμένους νὰ παρίστανται εἰς τὰ παρόμοια βασανιστήρια τῶν συγγενῶν καὶ φίλων των, ἡ καρδία μου ἐμίσησε καὶ ἀηδίασε μέχρι βάθους τὴν θρησκείαν καὶ τοὺς θεοὺς μας, ὅτινες ἠδύναντο νὰ ἐπιτρέψουν τοιοῦτο στυγερὸν κακούργημα νὰ λάβῃ χώραν!

— Καὶ δὲν ἐξώμνουν οἱ Χριστιανοὶ τὴν θρησκείαν των διὰ νὰ ἀποφύγουν τὰ βάσανα;

— Ὅχι, ἀπεναντίας ὠμολόγουν ὅτι εἶναι Χριστιανοί, ἀλλ' ἠρνοῦντο ὅτι εἶχον διαπράξει τὸ ἔγκλημα, οὐτινος κατηγοροῦντο, καὶ πολλοὶ ἐκ τοῦ λαοῦ ἐγνώριζον ὅτι εἶναι ἀθῶοι, ἀλλ' ὁ Αὐτοκράτωρ ἠθέλησε νὰ στρέψῃ κατ' αὐτῶν τὴν λύσαν τοῦ ὄχλου, διὰ νὰ τὴν ἀποφύγῃ αὐτὸς ὁ ἴδιος. Συνάμα δὲ ἠθέλεε καὶ νὰ φωταγωγῆσιν τὸν κήπον καὶ εἰς τοῦτο ἀκριβῶς ἔχασεν ἡ κυρία μου καὶ πιθανὸν πολλοὶ ἄλλοι τὰς φρένας, διότι τοὺς καταδικασμένους ἤλειπον μὲ πίσσαν, τοὺς ἔδεον μὲ ἀλύσους πρὸς στύλους καὶ τοὺς ἠνάπτον ἔπειτα διὰ νὰ φωταγωγῆσουν τὸν κήπον, ἕως ὅτου βαθμηδὸν κατακαοῦν;

— Φρίκη! φρίκη! ἔτονθόρισεν ἡ Βαλερία ὠρὰ καὶ τρέμουσα ἐκ συγκινήσεως. Ἡ καὶ μὲν μου Ἰουλία, τί θὰ ὑπέφερε!

— Καὶ αὐτὴ κατεδικάσθη μὲ τοὺς ἄλλους, καὶ ἐπρόκειτο νὰ τὴν μεταφέρουν εἰς τὸ μέρος ὅπου θὰ ἐκαίετο, ὅτε εἰς τῶν δύο φυλάκων τῆς ἐκλήθη νὰ βοηθήσῃ κάποιον ἄλλου καὶ ἐγὼ προσεφέρθη νὰ τὸν ἀναπληρώσω. Ὁ ἄλλος στρατιώτης ἔτυχεν νὰ ἦναι εἰς, τὸν ὁποῖον ἄλλοτε εἶχεν εὐεργετήσῃ ἡ κυρία μου καὶ συνεννοηθεὶς μὲ αὐτὸν τὴν ἐσκέπασα μὲ τὴν χλαϊνάν μου, καὶ τὴν ἐφέραμεν ἀπαρατήρητον μέχρι τοῦ ποταμοῦ. Ἐκεῖ ἐπεβιάσθη μετ' αὐτῆς ἀμέσως εἰς λίμβον καὶ ἔθρευσα νὰ κατέλθω τὸν ποταμὸν μέχρις Ὠστίας, ἀφοῦ πρῶτον ἐπέστρεψα εἰς τὴν οἰκίαν καὶ παρέλαβον τὴν τυφλὴν δούλην Δρουσίλλη καὶ μερικὰ πολύτιμα ἀντικείμενα. Ἐν Ὠστίᾳ ἐπιτύχομεν τὴν ἐπομένην πρῶταν πλοῖον ἀπερχόμενον διὰ Πειραιᾶ, καὶ οὕτως ἐσώθημεν!

— Καλῶς ἐκαμες καὶ εἶσαι πιστός, εἶπεν ἡ

Βαλερία, τώρα δὲ ἄς μείνῃ ἐδῶ, καὶ θὰ στείλωμεν τὸν Ἀνίκητον εἰς τὴν Ῥώμην διὰ νὰ περισυλλέξῃ τὴν περιουσίαν τῆς εἰ δυνατόν.

Ἡ ἀναίσθητος Ἰουλία μεταφέρθη τότε εἰς ἰδιαιτέρα δωμάτια, ὅπου αὐτὴ ἡ Βαλερία ἀνέλαβε νὰ τὴν νοσηλεύσῃ. Ἐν τῷ μεταξύ διετάχθη ὁ δούλος καὶ ἡ Δρουσίλλη νὰ μὴ προδώσουν οὐδὲ λέξιν τῆς ἀνωτέρω ἱστορίας εἰς τοὺς ἄλλους δούλους μὴ διαδοθῇ ὅτι κρύπτεται ἐκεῖ κατὰδικος τοῦ Αὐτοκράτορος καὶ ἔλθῃ πάλιν ἡ δυστυχὴς εἰς κίνδυνον, μεθ' ὅλης τῆς οικογενείας.

Νοσηλεύουσα τὴν Ἰουλίαν, ἡ Βαλερία ἐφαίνετο λησμονοῦσα τὴν κατὰ τῆς ἀδελφῆς τῆς δυσἀρεσκίαν, διότι ἡ θέσις τῆς ἀσθενοῦς ἦτο κρισιμωτάτη, οὐδεὶς δὲ δούλος ἐπετρέπετο νὰ εἰσέλθῃ παρ' αὐτῆ ἐμὴ μόνον ἡ Δρουσίλλη, καὶ αὐτὴν νὰ μὴ τὴν ἰδῇ ἡ Ἰουλία, καὶ ἀνακαλέσῃ οὕτω εἰς τὴν μνήμην τῆς τὰς φρικτὰς ἐκείνας σκηνὰς ἐν Ῥώμῃ.

(Ἀκολουθεῖ.)

ΙΝΔΙΚΑΙ ΘΕΟΤΗΤΕΣ.

Τὰ πρῶτα ἀντικείμενα, εἰς τὰ ὁποῖα οἱ κάτοικοι τῶν Ἰνδῶν ἀπέδιδον θρησκευτικὴν λατρείαν, ἦσαν αἱ δυνάμεις τῆς φύσεως, μεταξὺ δὲ τούτων αἱ κυριώτεροι ἦσαν τὸ πῦρ, ἡ βροχὴ, ὁ κνέμος καὶ ὁ ἥλιος. Ὁ δε Ἄγνι, Ἰνδῶν καὶ Σούρνα, οἱ ἀντιπροσωπεύοντες τὰ στοιχεῖα ταῦτα, ἀπέτελεσαν τὴν πρώτην Τριάδα τῶν Ἰνδῶν.

Ἐν τῇ προόδῳ τοῦ χρόνου καὶ τῇ συνεργείᾳ ἄλλων περιστάσεων, ἡ πρώτη αὕτη Τριάς ὑπαχώρησεν εἰς τὴν δευτέραν, τὴν συνισταμένην ἐκ τοῦ Βράμα, τοῦ Βιουοῦ καὶ τοῦ Σίβα, τῶν ὁποῖων τὰς εἰκόνας ἔχουσιν οἱ ἀγαγῶσται μας ἐνώπιόν των. Ὁ πρῶτος εἶναι ἡ ἀρχικὴ αἰτία καὶ ὑπόστασις τοῦ Σύμπαντος, ὁ δεύτερος ὁ διατηρητής, καὶ ὁ τρίτος ὁ καταστροφεύς.

Ἡ δευτέρα αὕτη Τριάς εἶναι, ὡς φαίνεται, ἐνανθρωπίσις τῆς πρώτης, καὶ διὰ τοῦτο ἕκαστον πρόσωπον αὐτῆς πιστεύεται ὅτι ἔχει καὶ τὴν γυναῖκά του, τὸ τρίτον κατ' ἐξαιρέσειν ἐπροικίσθη μὲ πολύμορφον τινα γυναῖκα, παριστώσαν τὴν αἰσχίστην ἀκολασίαν, ἣν δύναται νὰ φαντασθῇ τις.

Ἄλλ' ἡ μᾶλλον ἐξηπλωμένη θρησκεία, οὐ μόνον ἐν Ἰνδία, ἀλλὰ καὶ ἐν Κίνα, Ἰαπωνίᾳ, Κορέᾳ, Μογγολίᾳ, Μαντζουρίᾳ, Θιβέτ, κτλ. εἶναι ἡ τοῦ Βούδα. Ὁ Βούδας οὗτος ἔζησε περὶ τὰ 622 π.Χ., ἦτο δὲ υἱὸς τοῦ βασιλέως τῆς Τρανσγανγεντικῆς Ἰνδίας καὶ πολεμιστῆς διάσημος.

Ὁ Βούδας ἦτο ὁ πρῶτος, ὅστις ἐκήρυξε παγ-

κόσμιον προσηλωτισμὸν διὰ λόγου καὶ πειθοῦς, ἐκηρύχθη δὲ ὑπὲρ τῆς καταργήσεως τῶν κοινω-
νικῶν τάξεων, τοῦ Ιερατείου, τῆς ἀπορρίψεως
τῶν Ιερῶν Βιβλίων τῶν Ἰνδῶν, τῶν Βέδα, τῆς
καταργήσεως τῶν Θεῶν, τῆς ἐκθρονίσεως τῶν
Θεῶν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ προέτρεπε τοὺς πάν-
τας νὰ ἐξωσι πρὸ ὀφθαλμῶν καὶ νὰ ἀσκάνται
εἰς τὸ ὑψιστον ἰνδαλμα τῆς ἠθικῆς, ὡς τὸ μὴ-
νον μίσον τῆς ἐνώσεως αὐτῶν μετὰ τῆς θεότη-
τος μετὰ θάνατον.

Ὁ Βούδας ὀρθῶς δύναται νὰ θεωρηθῆ ὡς

ΦΥΤΑ ΕΝΤΟΜΟΦΑΓΑ.

Ὅταν ὁ Ἄγγλος φυσιολόγος Ἑλλίς ἐπέμ-
ψε πρὸς τὸν Σουηδὸν Λιναῖον περιγραφὴν
τοῦ ὄργανου τοῦ φυτοῦ Διοναΐας,
τοῦ ὁποῦ τοῦ φύλλα τῶ ἐφαίνοντο ὅτι ἀν-
ταπεκρίνοντο ἀκριβῶς πρὸς παγίδα καὶ
ἐξέφρασε τὴν γνώμην, ὅτι πιθανὸν νὰ ἐ-
χρησίσμενον ὡς ὄργανα πρὸς τροφήν τοῦ
φυτοῦ ἐξ ἐντόμων, ὁ διάσημος ἐκεῖνος

Ἰνδικαὶ θεότητες.

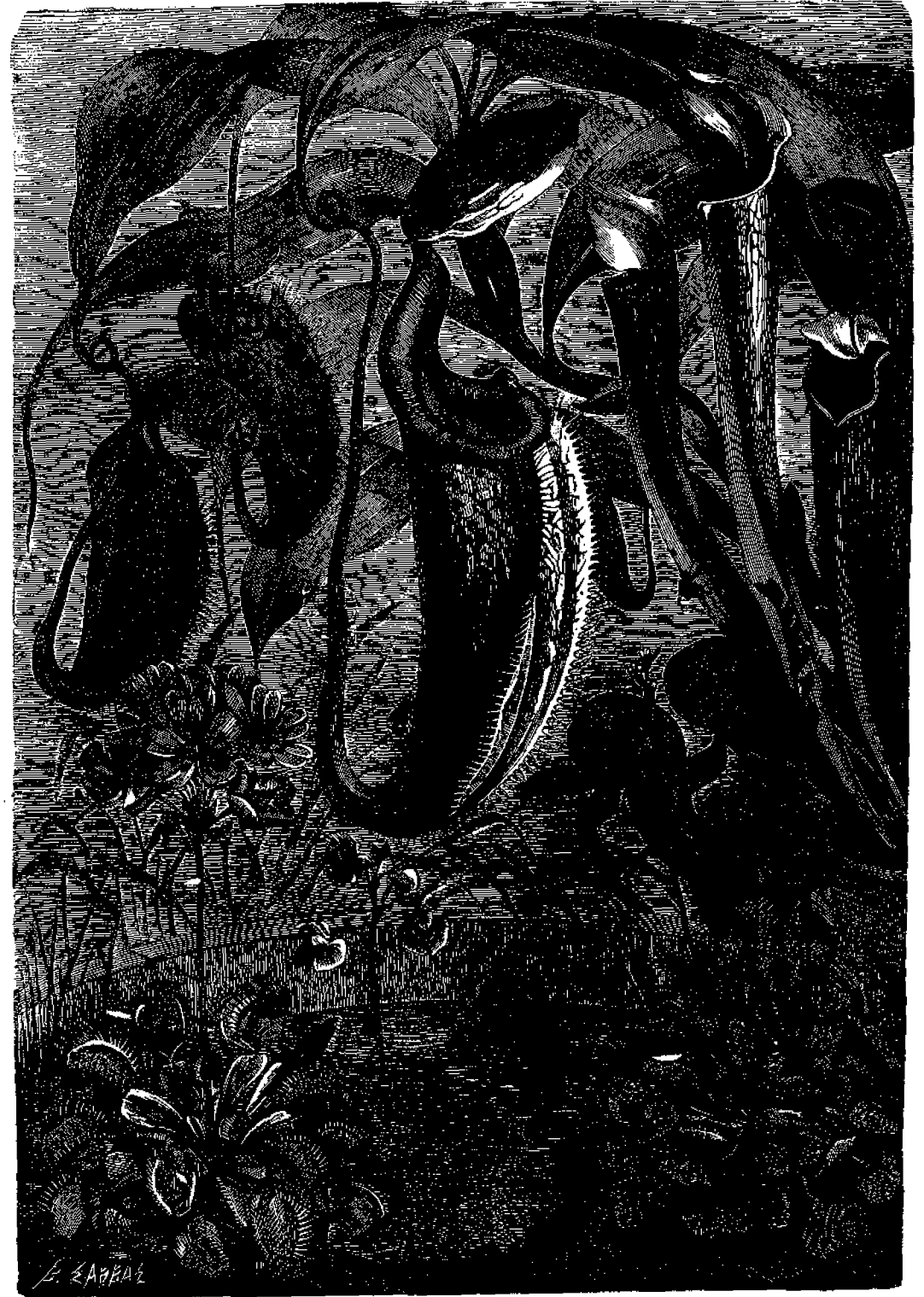
πρῶτος ἀπόστολος τοῦ μηδενισμοῦ καὶ τῆς ἀ-
θεΐας, κηρύττων διὰ ὅπως πρὸ τῆς γεννήσεώς
του ὁ ἄνθρωπος ἀπετέλει μέρος τῆς θεότητος μὴ
ἔχων ἀτομικὴν ὑπαρξίν, οὕτω καὶ μετὰ τὸν θά-
νατον ἐπανέρχεται εἰς τὴν θεότητα καὶ ἐκρηδ-
νίζεται, δηλ. χάνει τὴν ἀτομικότητά του. Ὅσα
δὲ παράδοξος καὶ ἀποκρουστικὴ εἰς τὰ κάλλιστα
αἰσθημὰ τοῦ ἀνθρώπου καὶ ἂν φαίνεται ἡ
θρησκεία αὐτῆ, ὅμως πιστεύεται ἤδη ὑπὸ τοῦ
ἐνὸς πέμπτου τοῦ ἀνθρώπινου μένουσ!

— Νέον κατόρθωμα τῆς φωτογραφίας. Ὁ Ἄμερι-
κανὸς καθηγητὴς κ. Μάρτυς ἐπιτόνησε μέθοδον, δι' ἧς δύναν-
ται νὰ παρασταθῶσιν ἐν φωτογραφίᾳ αἱ κινήσεις τῶν γελάτων
ἐν τῷ ἄνθρωπῳ ὄματι. Λέγεται δὲ διὰ τῆς μεθόδου
αὐτῆς δύναται νὰ διακρίνωσιν τὰ φαινόμενα τοῦ ἀλαβήτου,
βίαν ἢ φωτογραφία ἐκτεταθῆ! Ὅποια παράδοξα ἐπιφάν-
σαι εἰς ἡμᾶς ἢ ἀνθρωπίνῃ εὐφυίᾳ!

ἀνὴρ ἐγέλασε, θεωρήσας τὸν Ἄγγλον συν-
ἀδελφον αὐτοῦ ὀλίγον τι φαντασιώδη. Καὶ
τῶ ὄντι ἐκ πρώτης ὄψεως τὸ πρᾶγμα φαί-
νεται γελοῖον. Τὰ φυτὰ νὰ τρώωσι ζω-
ὰ δύνατον! Καὶ ὅμως νεώτεροι παρατηρή-
σεις ἐπεβεβαίωσαν τὴν ἀλήθειαν ταύτην:
ὅτι διπλαθὴ φυτὰ τινὰ συλλαμβάνουσι καὶ
τρώγουσιν ἐντόμα.

Οἱ ἀναγνώσται ἡμῶν ἔχουσιν ἐνώπιόν
τῶν διάφορα εἶδη φυτῶν, τὰ ὁποῖα τρέφον-
ται, ἂν οὐχὶ ἀποκλειστικῶς, τοῦλάχιστον
κατὰ μέγα μέρος ἐξ ἐντόμων. Κυριώτερα
δὲ τούτων εἶναι τὰ λεγόμενα ἀγγεῖοετ-
δῆ, ἔνεκα τῆς ὁμοιότητος τῶν φύλλων
τῶν πρὸς ἀγγεῖα.

Ἡ σύλληψις καὶ καταβρόχθισις τῶν
μυιῶν καὶ ἐν γένει τῶν ἐντόμων ὑπὸ τῶν

Φυτὰ ἐντομοφάγα.

φυτῶν τούτων γίνεται ὡς ἐξῆς: Εὐθύς ἔντομον ἐπεκάθισεν ἐφ' ἐνὸς τῶν φύλλων
ἀφοῦ τὸ φυτὸν αἰσθανθῆ ὅτι μυιά τις ἦ του, ἀμέσως ἀρχονται νὰ ἐκφύωνται ἐκ

τῶν περίξ ἀδενίσκων νηματοειδεῖς τινες κροσσοί, οἵτινες ἀργά, ἀλλ' εὐσταθῶς, περιβάλλουσι κατ' ἀρχάς μὲν τοὺς πόδας κατὰ μικρὸν δὲ καὶ ὅλον τὸ σῶμά του, συγχρόνως δὲ ἐκκρίνεται ἐξ αὐτῶν ὑγρὸν τι κολλῶδες ἔχον ὀξεῖαν ὀσμὴν καὶ γεῦσιν, ὅπερ ἐπιχύνεται ἐπὶ τοῦ θύματος, καὶ διὰ τοῦ ὁποίου γίνεται ἡ διάλυσις τοῦ σώματος. Τοῦτο ἀπαιτεῖ πολλάκις μίαν ἑβδομάδα, συνήθως ὅμως μετὰ δύο ἢ τρεῖς ἡμέρας τὸ έντομον διαλύεται ὑπὸ τοῦ ἐν λόγῳ ὑγροῦ καὶ οὕτω καθίσταται εὐχερῆς ἢ ἀπορροφῆσις τοῦ ὑπὸ τοῦ φυτοῦ.

Εἰς τὴν παγίδα ταύτην ἐμπλῖπτουσι τὰ έντομα εἴτε ἐξ ἐπιθυμίας νὰ πῶσιν ἐκ τοῦ ἐν τοῖς φύλλοις ἐναποτατεμειμένου ὕδατος, ἢ ἐλκνόμενα ἐκεῖσε ὑπὸ τῆς ζακχαρώδους ὕλης, τῆς ἐκκρινομένης κατὰ τὰ χεῖλη αὐτῶν, ἢ ὑπὸ τῶν ἀνθέων.

Ὡς παρατηρεῖ δὲ ὁ ἀναγνώστης, τινὰ τῶν φυτῶν τούτων ἔχουσιν ἐπὶ τῶν ἀγγειοειδῶν φύλλων των κάλυμματα, ὅπερ ἀφίενται νὰ πέσῃ ἐπὶ τοῦ στομίου των, εὐθύς ἀφοῦ έντομόν τι καθίσῃ ἐπὶ τοῦ χεῖλους αὐτῶν. Ἔτερα δὲ συστέλλουσι τὰ ἄκρα τῶν φύλλων των καὶ οὕτω ἐγκλείουσιν ἐντὸς αὐτῶν τὸ έντομον, καὶ ἄλλα τέλος στρέφουσι τὰ πέταλα τῶν ἀνθέων των καὶ οὕτω περικλείουσι τὰς ἐπ' αὐτῶν καθημένας μύιας.

Ἐκ διαφορῶν πειραμάτων ἀπεδείχθη, ὅτι τὸ ἐν τοῖς δοχεῖοις τούτοις βρουστὸν εἶναι μεθυστικὸν καὶ χρησιμεύει πρὸς παραζάλισιν τῶν ἐξ αὐτοῦ πινόντων έντομῶν.

Οὕτως ἡ θεία πρόνοια προνοεῖ περὶ πάντων τῶν πλασμάτων της, ποιούσα προμήθειαν καὶ δι' ἐκεῖνα, τὰ ὅποια φαίνονται ὅτι εἶναι ἀνάξια τῆς ἐλαχίστης προσοχῆς!

Δ ΟΡΚΑΣ.

(Πράξεων τῶν Ἀποστόλων κεφ. θ'. 36)

Οὕτως ὀνομάζετο γυνή τις, ἣτις ἐκατοικοῦσεν εἰς τὴν πόλιν Ἰόππην, κατὰ δὲ τὴν μαρτυρίαν τῆς Γραφῆς ἦτο γυνὴ πλήρης ἔργων ἀγαθῶν καὶ ἐλεημοσυῶν, τὰ ὅποια ἐπραττε. Δὲν εἶχεν ἀπλήν φημὴν ἐλεήμονος γυναικός, ἀλλὰ πράγματι συνέδραμε τοὺς χρεῖαν ἔχοντας. Ἡ φιλανθρωπία καὶ συμπάθεια αὐτῆς ἐβαῖνον ἐπὶ τοσοῦτον, ὥστε τὴν

ἐκαμονο νὰ ἐργάζηται μὲ τὰς ἰδίας της χεῖρας, διότι λέγεται ὅτι παρέστησαν ἐνώπιον τοῦ Πέτρου πᾶσαι αἱ χῆραι κλαίουσαι καὶ δεικνύουσαι χιτῶνας καὶ ἱμάτια, ὅσα ἡ Δορκὰς ἐργάζετο, ὅτε ἦτο μετ' αὐτῶν. Δὲν τὰ ἠγόραζεν ἑτοίμα, ἀλλὰ τὰ κατεσκεύαζεν αὐτὴ μὲ τὰς ἰδίας της χεῖρας. Ἦσως ἄλλαι γυναῖκες τῆς ἐίδιδον χρήματα, ἀλλὰ αὐτὴ μὲ τὰς ἰδίας της χεῖρας κατεσκεύαζε τὰ ἱμάτια διὰ τοὺς πτωχοὺς. Πολλοὶ προσφέρουσι δῶρα εἰς τὸν Κύριον, ἀλλ' ὀλίγοι εἶναι οἱ πράττοντες πράξεις δι' αὐτὸν ἢ χάριν αὐτοῦ. Τοιαύτη ἦτο ἡ χριστιανὴ Δορκὰς.

Ὅχι δὲ μόνον κατεσκεύαζε τὰ φορέματα ἐκεῖνα διὰ τὰς χῆρας, ἀλλὰ καὶ ἐπιμελῶς ἱερευοῦσε καὶ ἀνεύρισκε τὰς τοιαύτας εἰς τὴν μεγάλην ἐκεῖνην πόλιν τῆς Ἰόππης. Τὰς τοιαύτας ἐπισκέψεις αἱ πλούσιαι καὶ εὐγενεῖς κυριαὶ συνήθως δὲν κάμνουσι, διότι φοβοῦνται μὴ λερῶσουν τὰς μεταξωτὰς ἐσθῆτάς των. Ἄλλ' ἡ Δορκὰς δὲν ἐλάμβανεν ὑπ' ὄψει τὴν ἀκαθαρσίαν τῶν πτωχῶν, ἀλλ' εἰσῆρχετο εἰς ὅλα τὰ καταγῶγια τῆς πτωχίας καὶ ἀνεύρισκε τοὺς χρεῖαν ἔχοντας καὶ τοὺς ἐπρομήθευε τὰ ἀναγκαῖα.

Καλὸν εἶναι νὰ κάμνωμεν διάκρισιν μεταξὺ δάψου καὶ πράξεως ὑπὲρ τοῦ Θεοῦ διὰ νὰ βλέπωμεν τὴν αὐταπάρησιν, τὴν ὁποῖαν ἕαστον ἀπαιτεῖ, καὶ οὕτω μανθάνομεν ἐν ὥραϊον μάθημα χριστιανικῆς ἀγάπης. Διὰ τοὺς πλουσίους εἶναι πολὺ εὐκόλον νὰ δίδωσι χρήματα, δηλ. νὰ προσφέρωσι δῶρα εἰς τὸν Κύριον, εἰς δὲ τοὺς πτωχοὺς νὰ προσφέρωσιν ἐργασίαν. Ἀμφότερα εἶναι ἀναγκαῖα καὶ εὐπρόσδεκτα εἰς τὸν Κύριον. Ἄλλ' ὅταν χριστιανὴ τις γυνή, ὡς ἡ Δορκὰς, καὶ δῶρα προσφέρει καὶ μὲ τὰς ἰδίας της χεῖρας ἐργάζεται διὰ τὸν Κύριον, τότε ἡ ἀγάπη, ἡ κινούσα αὐτὴν εἰς τοῦτο πρέπει νὰ ἦναι πολὺ ἀνωτέρα κατὰ τε τὸν βαθμὸν καὶ τὸ ποῖον παρ' ἐκείνην, ἣτις κινεῖ μόνον πρὸς παροχὴν δῶρων. Εἰς δὲ τὴν μεγάλην ἡμέραν τῶν λογαριασμῶν, τινὲς θὰ ἀναγνωρισθῶσιν ὑπὸ τοῦ Κυρίου ὡς δωρηταί, ἄλλοι δὲ ὡς ἐρμάται.

Ἡ μικρὰ Ἐφημερίς συμβουλεύει τοὺς γονεῖς τῶν παιδιῶν νὰ καλλιεργῶσι καὶ τὰ δύο ταῦτα εἶδη τῆς χριστιανικῆς ἀγάπης, τὸ προσφέρειν δῶρον καὶ τὸ ἐργάζεσθαι διὰ τὸν Κύριον, διὰ νὰ γείνωσι τῶ ὄντι ἀληθεῖς ὀπαδοὶ τοῦ θεανθρώπου Ἰησοῦ καὶ τῆς ἐλεήμονος χριστιανῆς Δορκάδος.

— Τὸ μεγαλύτερον μέρος τῆς Κοπιτικῆς Ἐκκλησίας ἀπέριψε τὰ ὑπὸ τῶν αἰώνων εἰσαχθέντα εἰς αὐτὴν πρόσθετα καὶ ἐπανεκάμφεν εἰς τὴν Ἀποστολικὴν ἀπλότητα. Ἡ Κοπιτικὴ Ἐκκλησία ἀρίθμη περὶ τὰς 350,000 ψυχῶν.

ΕΙΚΟΣΙ ΔΟΓΟΙ

Ἐπὲρ τοῦ πιστεύειν ὅτι ἡ Γραφή εἶναι ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ.

« Ἀλλὰ σὺ μὲν εἰς ἐκείνα, τὰ ὁποῖα ἔμαθες καὶ ἐπιστάθης, ἔξυρῶν παρὰ τίνος ἔμαθες, καὶ δεῖ ἀπὸ βρέφους γνωρίζεις τὰ Ἱερά Γράμματα, τὰ δυνάμενα νὰ σὲ σοφίσωσιν εἰς σωτηρίαν διὰ τῆς πίστεως τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Ὁλὴ ἡ Γραφή εἶναι θεόπνευστος καὶ ὠφέλιμος πρὸς διδασκαλίαν, πρὸς ἔλεγχον, πρὸς ἐπανόρθωσιν, πρὸς ἐκπαίδευσιν τὴν μετὰ δικαιοσύνης, διὰ νὰ ᾗται τέλειος ὁ ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ κατηχημένος εἰς πᾶν ἔργον ἀγαθόν. » (Β'. Τιμῶν. γ'. 14—17.)

Ὁ νέος, πρὸς τὸν ὁποῖον ἀπήχθησαν τοὺς λόγους τούτους ὁ γέρον Παῦλος, ἦτο ποιμὴν τῆς ἐν Ἐφέσῳ Χριστιανικῆς Ἐκκλησίας. Περιεκυκλοῦτο δὲ ἀπὸ πειρασμοῦ πολλοῦ, διότι ἡ Ἐφεσὸς ἦτο ἡ ἔδρα τοῦ ἐμπορίου μαγγάλου μέρους τῆς Ἀσίας, κατοικεῖτο δὲ ἀπὸ λαὸν ἡδυπαθῆ, δεδομένου εἰς ὅλα τὰ εἶδη τῆς ἡδυπαθείας, καὶ ἀκολασίας, καὶ εἰδωλολατρικῶν συνθησιῶν. Ἡ Ἐφεσὸς ἦτο προσέτι διακεκριμένη ἔδρα φιλοσοφίας καὶ κοσμικῆς μαθησίως καὶ εἰς αὐτὴν εὐρίσκητο ὁ περιφρονητικὸς ναὸς τῆς Ἐφεσίδος Ἀρτέμιδος, εἰς τὸν ὁποῖον ἐφυλάττετο τὸ διοπετεῖς, δηλ. τὸ ἐξ οὐρανοῦ πεσοῦν, ἀγάλμα τῆς θεᾶς.

Ἐν τῷ μέσῳ ὧν τούτων εὐρισκόμενος ὁ Τιμῶθαιος ἦτο φυσικῶς ἐκτεθειμένος εἰς ἰσχυροὺς πειρασμοὺς, καὶ ἀπὸ τούτους καὶ πάντα ἄλλοι ὁ Παῦλος ἤθελε νὰ τὸν προφυλάξῃ. Ὅθεν τῷ ὑπενωμίσει τὴν εὐσεβῆ ἀνατροφήν, τῆν ὁποῖαν εἶχε λάβει ἀπὸ τὴν μητέρα καὶ ἀπὸ τὴν μάμμην του, καὶ ἀπὸ αὐτὸν τὸν ἴδιον Παῦλον εἰς τὰς Γραφάς, καὶ τὸν παραίνει νὰ ἐμμένῃ εἰς ὅσα εἶχε τοιοῦτοτρόπως μάθει, καὶ εἰς τὰ ὁποῖα εἶχε βεβαιωθῆ, διότι ἡ Γραφή ἦτο τὸ μόνον μέσον τὸ δυνάμενον νὰ κάμῃ τὸν ἄνθρωπον τέλειον εἰς πᾶν ἔργον ἀγαθόν.

Ἡ Ἐφημερίς τῶν Παιδῶν ἐπιθυμοῦσα νὰ ἴδῃ ὅλους τοὺς μικροὺς αὐτῆς συνδρομητάς καλῶς ἐδραιωμένους εἰς τὴν Γραφήν, καὶ δυναμένους νὰ διδάσῃ καλὴν μαρτηρίαν εἰς τοὺς ἐρωτῶντας αὐτοὺς περὶ τῆς πίστεως τῶν εἰς αὐτὴν, προσφέρει εἰς αὐτοὺς τοὺς ἀκολουθούτους 20 λόγους, πρὸς ὑποστηρίξιν τῆς πίστεως αὐτῶν.

Κ. Ἡ πιθανότης μιᾶς τοιαύτης ἀποκαλύψεως παρὰ Θεοῦ.

Αἱ πρὸς τὸν Θεὸν σχέσεις τοῦ ἀνθρώπου εἶναι τοιαῦται, ὥστε προϋποθέτουσι μίαν τοιαύτην ἀποκάλυψιν. Ἐὰν ὁ Θεὸς ἦναι, ὅπως πράγματι εἶναι, Πατὴρ μας, δὲν ἦτο δυνατόν νὰ τῆς ἀφήσῃ ν' ἀμφιβάλλωμεν ὡς πρὸς τὰ μεγάλα ζητήματα τὰ ἀφορῶντα εἰς τὴν αἰωνιότητα. Εἰς καλὸς πατὴρ βεβαίως θὰ ἠμίλει εἰς τὰ τέκνα του εἰς τὰς στενοχωρίας, καὶ ἀμφιβολίας τῶν καὶ θὰ τοῖς ἔλεγεν ὠρισμένως περὶ τῆς πρὸς αὐτὰς ἀγάπης του, τῆς δικαιοσύνης του καὶ τῶν σκοπῶν του. Ἀγαθὸς βασιλεὺς θέτει σανίδας εἰς τὰς διασταυρώσεις τῶν ὁδῶν καὶ εἰς μέρη ὅπου ὁ ὁδοιπόρος δύναται νὰ περιπλανηθῆ, διὰ νὰ δηγηθῆται εἰς τὴν ὀρθὴν ὁδόν. Ἐὰν δὲ ὁ Θεὸς ἦναι ὁ Βασιλεὺς ἡμῶν, ὅπως πράγματι εἶναι, δὲν θὰ μᾶς ἔλεγε πῶς νὰ φθάσωμεν εἰς τὴν βασιλείαν του; Εἶναι λογικὸν νὰ ὑποθίσωμεν δεῖ ἐὰν ὁ Ἐθνικὸς ποιητῆς Ἄρατος εἶπεν, «γένος τοῦ Θεοῦ εἴμεθα, » ὁ Θεὸς οὗτος θὰ μᾶς ἀφινεν ἄνευ ἀποκρίσεως εἰς τὰς ἐρωτήσεις μας, «Πόθεν, καὶ Ποῦ; » Ὁ Πλάτων ἐθρῆναι δεῖ ἐπιλεῖν ἐπὶ σχεδίας ἄνευ πηδάλιου εἰς τὰς χεῖρας του, ἄνευ ἀσπίδος ἄνωθεν νὰ τὸν ὀδηγῆ, καὶ ὅμως εἶχε δεῖ ἔλπίδος δεῖ οἱ θεοὶ θὰ εἰδῶν ποτε εἰς τὸ παραζάλισμα

νον γένος τοῦ ἀνθρώπου, στερεὸν καὶ ἀσφαλὲς πλοῖον. Ἀὕτη ἦτο ἡ ἔκφρασις τοῦ παγκοσμίου ἐνοτίκτου. Ἐὰν ὑπῆρχε Θεὸς θὰ ἐλάμβανε χώραν καθαρά καὶ σαφῆ ἀποκάλυψιν. Ἐπάρχει Γραφὴ κάπου. Ποῦ; Ἡμεῖς πιστεύομεν διὰ τοὺς ὁποίους μέλλομεν νὰ ἐκθέσωμεν λόγους, δεῖ αἱ Ἁγίαι ἡμῶν Γραφαὶ εἶναι ὁ λόγος οὗτος τοῦ Θεοῦ. Ἀκολουθεῖ.

ΠΟΙΚΙΛΙΑ.

— Ἀστέτα ἐξυπνάδα. Μίαν πολὺ κρυερὰν ἑσπέραν κύριος τις ἐν ᾧ ἐταξίδευεν ἔριππος ἐσταμάτησεν εἰς ἕν πανδοχεῖον μετὰ τὴν ἀπόρασιν νὰ διανυκτερεύσῃ εἰς αὐτό. Ἀπεξέστας ἀπὸ τοῦ ἵππου του εἰσῆλθεν εἰς τὸ πανδοχεῖον ἐλπίζων νὰ θερμάνῃ τὰ κατάφυτρα σκέλη του, ἀλλὰ δυστυχῶς εὗρε τόσον πληθὺς καθήμενον περὶ τῆς θερμάστρας, ὥστε δὲν ὑπῆρχε τόπος οὐδὲ ὄρθιος νὰ σταθῆ, δὲν ἐβῆν δὲ πρῶτος κανεὶς νὰ κινήσῃ ἀπὸ τὴν θέσιν του χάριν αὐτοῦ. Ἀπὸ ἰχαιρέτισεν εὐγενῶς τοὺς πάντας, διάταξε τὸν πανδοχέα νὰ ὄσῃ εἰς τὸν ἵππον του ἐν κοιλῶν στρίβια ἀπὸ ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα ἦσαν ἐκεῖ πρὸς κἀλησιαι στρίβια! Ἐ τὸν ἵππον! ἐφώναται πάντες; τί ἄλογον λοιπὸν εἶναι τὸ ἰδικόν σου, τὸ ὁποῖον τρώγει στρίβια!

— Ἐδὲν δὲν πιστεύετε, εἶπε σοβαρῶς ὁ νεολόγος, πηγαίνετε νὰ τὸ ἴητε μετὰ τὰ μάτια σας!

— Ἄλογον νὰ τρώγῃ στρίβια, περίεργον! παράξενον! ἀδύνατον! Ὅλοι ἐπομένως ἀφῆσαντες τὰς θέσεις τῶν ἠκολούθησαν τὸν πανδοχέα, διὰ νὰ ἴδωσιν τὸν παράξενον ἵππον! Καὶ ὁ μὲν ἵππος δὲν ἔραγε τὰ στρίβια, ὁ κύριός του ὅμως, ὅταν ἐπέστρεψαν οἱ ἀπαθηθέντες ἐκάθητο εἰς τὸν καλλίτερον τόπον πλησίον τῆς θερμάστρας καὶ ἰδερμαίνετο! Τότε δ' ἐνόησαν τὸ τέχνασμα καὶ πάντες ἤρχισαν νὰ γελοῦν ἀπὸ καρδίας!

— Φοβεύονται κατ' ἔτος εἰς τὴν Ἀφρικὴν κατὰ μέσον ὅρου 65,000 Ἐλέφαντες! οἱ ὀδόντες τούτων πωλοῦνται ἀντὶ 2,500,000 φρ. Οἱ Ἐλεφαντόδοντες οὗτοι ἀποστέλλονται εἰς διάφορα μέρη τοῦ κόσμου.

Ἡ ἐξαγωγή τῶν Ἐλεφαντόδοντων ἐκ τῆς Ἀσίας ὅμως εἶναι πολὺ μεγαλειότερα τῆς ἐκ τῆς Ἀφρικῆς. Αἱ Ἰνδία, ἡ Κεϋλάνη καὶ ἡ Σουμάτρα ἀποστέλλουσι εἰς τὸ ἑμπόριον μεγάλας ποσότητας Ἐλεφαντόδοντων, οἷτινες μεταποιοῦνται εἰς διάφορα ἔργα καὶ σκευὴ οἰκιακὰ καὶ τῆς πολυτελείας.

— Τὸ λυχνόφαρον. Ὅπου ὑπάρχει νῦν, ἐκεῖ οἱ ἄνθρωποι πρέπει νὰ ἔχουσι φῶς. Εἰς τὰς πεπολιτισμένας χώρας εἶναι ἐν χρήσει διάφορα εἶδη ἑλαίων, φωταερίον καὶ ἠλεκτρικὸν φῶς, κηρία κλ. Εἰς τὰς καταφυγμένας ἠμεροχώρας, ἰδίως δὲ εἰς τὴν Ἀλάσκαν, τὴν βορειοτάτην χώραν τῆς Ἀμερικῆς, τὴν ὁποῖαν ἠγόρασαν αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι τῆς Ἀμερικῆς ἀπὸ τῆν Ρωσσίαν ἀντὶ 80,000,000 φρ. ἡ φύσις ἐπρομήθευσε τὸ ἔξῃ μέσον φωτισμοῦ εἰς τοὺς κατοίκους τῆς. Εἰς τὰς θαλάσσας ἐκεῖ ζῆ εἶδος τι ὄψαριον ὁμοίον μετὰ τοὺς παρ' ἡμῶν ξυφίας, μακρὸν καὶ λεπτὸν, συνιστάμενον τὸ πλεῖστον ἐκ πάχους. Τὰ ὄψαρια ταῦτα συλλαμβάνουν οἱ κάτοικοι, τὰ ἐξηραίνουσι καὶ τὰ ἀποθηκεύουσι, πᾶσαν δ' ἑσπέραν θέτουσιν ἐν ἅπ' αὐτὰ ἐπὶ τοῦ λυχνοστάτου, τὸ ἀνάπτουσι καὶ οὕτως ἔχουσι φῶς ἀρκετὸν ἐπὶ μίαν καὶ ἑπταετία ὄραν, ὅταν δὲ κατὰ τοῦτο, τὸ ἀντικαθιστοῦν δι' ἄλλου. Εἶναι ὡς βλέπετε εἶδος τι κηρίων φυσικῶν, — τόσον δὲ καλῶς καταναλίσκεται ὀλοκλήρως ὁ ἰχθύς, ὥστε δὲν παράγει καμμίαν ὀσμὴν ὄψαριου. Οὕτως ὁ Θεὸς προεμήθευσεν εἰς τοὺς κατοίκους τῶν ὑπερβορείων ἐκείνων κλιμάτων μέσον πρόχειρον καὶ εὐχρῆνον φῶς φωτισμὸν, διὰ νὰ μὴ μένωσιν εἰς ἐντελεὲς σκότος κατὰ τὰς μακρὰς ἐκείνας νύκτας τοῦ χειμῶνος.

ΓΕΟΓΡΑΦΙΚΑΙ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ.

- 1. Τί ἔκαμεν ὁ Μωϋσῆς τὴν χρυσοὴν δάμναλιν;
2. Διατί ἡ βασίλισσα Μααχά καθήρηθη;
3. Ποῖος εἶχεν Ἐλεφάντινον θρόνον;

ΑΙΝΙΓΜΑΤΑ, ΓΡΙΦΟΙ, ΑΚΡΟΣΤΙΧΙΔΕΣ ΚΑΙ ΑΙ ΛΥΣΕΙΣ ΑΥΤΩΝ.

Αινίγματα.

1—Τὴν ζωὴν, ὃ φιλε λύτα, συντηρῶ τῶν ἑνοργάνων,
Καὶ συνίστανται τὰ πλεῖστα ἐξ ἐμοῦ τῶν ἄνοργάνων.
Μ' ἔλας, τὰς καλὰς μου ιδιότητας ὅμως ἄς ἔχω,
Λύσσα μὲ καταλαμβάνει καὶ ἀκατασχέτως τρέχω.
Ῥέτω δένδρα καὶ οἰκίας, πᾶν τὸ προστυχὸν συντρίβω,
Κ' αἰφνης πάλιν μ' ἤσυχον θλα θλα τ' ἀναμείβω.
Ἐν Καρδαμύλῃ, Γ. Σ. Σαρμετζιάς.

2—Εἰς τὰς χεῖρας τοῦ Ὀρφέως καὶ τοὺς λίθους συνενκύνου,
Ἄν τὸν τράχηλον ἐκβάλῃς χι' ἄλλον θέσης ἀντὶ τούτου.
Ἐ τῶν χρηματιστῶν τὰς χεῖρας εἶμαι ὄργανον συντείνου.
Πρὸς ἐκαύτησιν τοῦ πλούτου.

Ἀθήνησι, Χαρ. Γ. Σαράντης.

3—Καρτὸν ὄραφον κ' εὐχόμεν ἄσδ' ὅλο μου εὐρίσκεις.
Τὰ δύο πρῶτα ἔκβαλε χι' ἄνθος θά ἀπαντήσης.
Ἐν Μανσόρῃ, Ἐλ. Ι. Ἀπίδα.

5— *Διπλῆ Ἀκροστιχίς.*

4—Συνίσταμαι ἐκ πέντε λέξεων, ἐκ τῶν ὁποίων ἡ μὲν
πρώτη εἶναι ὄνομα δένδρου εὐρίσκόμενον ἐν Σενεγαμβίᾳ,
ἡ δευτέρα τὸ ὄνομα μίᾳς τῶν πέντε Ἡπειρῶν τῆς γῆς,
ἡ τρίτη ἄρβρον ἐνίκου ἀριθμοῦ, ἡ τετάρτη ὄνομα θαλάσσης,
καὶ ἡ πέμπτη περὶ θύρας καὶ ὁμώνυμον ἀκρωτήριον ἐν Ἀσίᾳ.
Τούτων τὰ ἀρχικὰ γράμματα ἢ καὶ τὰ τελικὰ ἐάν
ληφθῶσι θά σχηματισθῇ ὄνομα δένδρου, ὅπερ ἀναγιγνω-
σκόμενον ὀριζοντίως ἢ καθέτως, εὐθέως ἢ ἀντιστρόφως
μένει πάντοτε ἀμετάβλητον.

Ἐν Ροστοβίφ (Ῥωσία), Γ. Ι. Μπλέτας.

Ἀπλῆ ἀκροστιχίς.

5—Συνίσταμαι ἐκ πέντε λέξεων, τούτων ἡ μὲν πρώτη ἀπο-
τελεῖ τὸ ὄνομα τῆς συζύγου τοῦ Βασιλέως Πριάμου, ἡ
δευτέρα τὸ ὄνομα τῆς πρεσβυτέρας τῶν ἑννέα Μουσῶν,
ἡ τρίτη τὸ ὄνομα τοῦ ἐκ Θηβῶν περιφήμου τῆς ἀρχαιό-
τητος μάντιος, ἡ τετάρτη τὸ ὄνομα τοῦ περιφήμου τῶν
Ῥωμαίων Λυρικοῦ καὶ Ἑρωτικοῦ ποιητοῦ, ἡ δὲ πέμπτη
τὸ ὄνομα τῆς συζύγου τοῦ μεγάλου Ἀλεξάνδρου.
Τὰ ἀρχικὰ γράμματα τῶν λέξεων τούτων ἀποτελοῦσι
τὸ ὄνομα τοῦ ἀνδρειοτάτου πάντων τῶν Τρώων,
Ἐν Στυλίδῃ, Γ. Θ. Οἰκονομίδης.

Ἐτέρα ἀπλῆ ἀκροστιχίς.

6—Συνίσταμαι ἐξ ἑξὶ λέξεων, τούτων ἡ μὲν πρώτη εἶναι τὸ
ὄνομα ἀρχαίου βασιλέως τῆς Νικαίας, ἡ δευτέρα τὸ ὄ-
νομα ἀρχαίου γεωγράφου, ἡ τρίτη ὄνομα ποιητοῦ τινος
Ευρωπαίου, ἡ τετάρτη ὄνομα ἥρωος τινος τοῦ Τρωικοῦ
πολέμου, ἡ πέμπτη ὄνομα βασιλέως τινος τῶν Ἰσραη-
λιτῶν, καὶ ἡ ἕκτη ὄνομα αὐτοκράτορος τῆς Ῥώμης.
Τὰ ἀρχικὰ γράμματα τῶν λέξεων τούτων ἐάν ληφθῶσι
θά ἀποτελέσωσι τὸ ὄνομα ἀρχαίου τραγικοῦ ποιητοῦ.
Ἐν Πειραιεῖ, Δημ. Ι. Ἀσιμαάκης.

Λύσεις τῶν Αἰνιγμάτων

τῶν ἐν τῷ φύλλῳ τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου 1891.

1—Τὸ ψηφίον Ε.	5— Μ—Η—λος	6— Π—ολυμία
2—Στέγη—γῆ	Υ—Λ—ος	Ε—λλη
3—Ῥόδον.	Ρ—Ι—ον	Ρ—έα
4—Μῆλος—ῆλος	Τ—Ο—ξον	Σ—έσωφρις
	Ο—Σ—ε	Ε—τεοκλής
		Υ—μητὸς
		Σ—εμίραμις

Λύται.

Μιχ. Δ, Βαλμᾶς 1. 2. 3. 4. Σῆμος Α. Βουσκουδάκης 1.2.3.4. Α. Γαλοῦφης 2.3.4. Ἀνδρέας Ι. Συνέσιος 1.2.3.4. Ι. Ζ. Χατζηλουκάς 1.3.6. Ἀρχόντω Ζωγράφου 1.2.3.4. Πετροῦλα Σπετσιώτου 1.2.3.4.6. Δημ. Ίω. Ἀσημάκης 1.3.4.6. Γ. Μπλέτας 1.2.3.4. Ἐλένη Κλεάνθη Χαρίκλεια καὶ Λερονῆ Ἀπίδα 1.2.3.4. Ἀνδρομάχη Χ. Καραντανοπούλου 1.3. Μελπομένη Χ. Καραντανοπούλου 1.3. Ἐλένη Κ. Τοφαρίδου 3. Michel Baltas 3. Λευκὸς Ἰεραξ 1.2.3.4. Κ. Π. Τουμπανάκης 1.2.4. Χρ. Παπαδόπουλος 3.4. Ἰδομενεὺς Δ. Ψύχα 1.2.3.4.6. Δ. Καραβαγγέλης 2.3.4. Ἐμμέτρος διὰ τὰ 2.3. καὶ 4 ὁ Γεώργ. Σ, Σαρμετζιάς ἐξῆς:

2—Ἀπὸ βαρῶν χεμῶνα ἡ στέγη σ' ἀσφαλίζει.
Καὶ σκέπασμα σοὶ δίδει χωρὶς νὰ σὲ ἐγγίξῃ.
Ἄν ἀφαιρέσης φίλε, τὴν πρώτην συλλαβὴν,
Ἄν ἔχεις πλεόν στέγην ἄνω στὴν κεφαλήν,
Ἄλλὰ τὴν πατουμένην χωματοφόρον γῆν.

3—Τὴν ἄνοιξιν γεννᾶται τὸ βῆθον θελκτικὸ
κ' οἱ ἄνθρωποι τὸ κάμνουν μὲ ζάχαρι γλυκὸ.

4—Ἡ νῆσος τῶν Κυκλάδων ἡ καλουμένη Δῆλος,
Ἐάν ἐβγῇ τὸ δέλεα γίνεται αἰφνης ἥλος,
Ὅστις ὑπάρχει, φίλε, στοὺς οἴκους καὶ στὰς θύρας
Στοῦ Γολγοθᾶ τὸν τόπο, καὶ στοῦ Χριστοῦ τὰς χεῖρας.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

Κήρυγμα Εὐαγγελίου ἐν Ἀθήναις κατὰ Κυριακὴν ἀπὸ 10—11 π. μ. καὶ ἀπὸ 5—6 μ. μ. ἐν εἴῃ κατὰ τὴν Πύλῃν τοῦ Ἀδριανοῦ καὶ τοὺς Στύλους τοῦ Ὀλυμπίου Διὸς Ἑλληνικῆ Εὐ-γαγγελικῆ Ἐκκλησίας.

— Ἐν τῇ Ἀποθήκῃ τῶν Ἁγίων Γραφῶν ὑπάρ-
χουσι σόματα τοῦ Ἀστέρος τῆς Ἀνατολῆς, ὁλό-
κληροὶ σειραὶ Ἐβημ. Παίδων καὶ αἱ τρεῖς σειραὶ
τῶν Παιδικῶν Διηγημάτων.
— Προσέτι λόγοι διὰ ἱεροκήρυκας καὶ ἄλλα θρη-
σκευτικὰ βιβλία.

Συνδρομὴ «Παιδικῶν Διηγημάτων» 8 κατ' ἔτος, ἐν Ἑλλάδι 40 λεπτ. ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ 60 λεπ.

Ἐν Ἀθήναις ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῶν καταστημάτων ἈΝΕΣΤΗ ΚΟΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΟΥ 1892.—2979.